

Derimod har jeg et andet spørgsmål, som jeg godt vil stille hr. Thulesen Dahl og bede om et konkret svar på. Det er, når hr. Thulesen Dahl siger, at den danske udviklingsbistand skal ned på 0,7 pct. af BNI for at finansiere en række vel-færdsopgaver herhjemme. Så er mit spørgsmål til Dansk Folkeparti: Hvordan kommer Dansk Folkeparti op på 0,7 pct.? For i Finansudvalget stemmer man jo gang på gang imod de aktstykker, som skal sikre udviklingsbistanden bevillinger. Hvordan vil Dansk Folkeparti med sin stemmeafgivelse få udviklingsbistanden op på 0,7 pct. af BNI?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg var glad for, at hr. Thulesen Dahl fik tid til at svare på mit spørgsmål i anden runde, også selv om det må være et ubehageligt spørgsmål for Dansk Folkeparti, det kan jeg godt forstå, for skellet mellem løfterne og virkeligheden gror sig så store.

Jeg holder fast i, at det, vi er vidne til, er de værste sociale ting, vi har oplevet i 20 år: Vi har mistet 0,5 mia. kr. på børneområdet, de gamle, som blev lovet 0,5 mia. kr., ender med at miste dem, og så er der den liste, som hr. Thulesen Dahl har fået, det vil han formentlig godt bekræfte. Der har KFUM's sociale arbejde listet alle de institutioner op for hjemløse, sindslidende, misbrugere, som bliver beskåret. Der er ikke én eneste, der bliver udvidet. Sådan er virkeligheden.

Når det lige præcis er 20 år siden, er det jo, fordi det er 20 år siden, at vi havde den samme politiske konstellation, nemlig de borgerlige partier og det yderste højre, der dengang ikke hed Dansk Folkeparti, men Fremskridtspartiet. Det er en gentagelse af et mønster, nogle af os kan huske fra 20 år tilbage, vi oplever, og det er næppe noget tilfælde.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg må sige, at jeg på vegne af de offentligt ansatte, vores lærere, vores pædagoger, vores hjemmehjælpere osv., er stærkt bekymret over den melding, som kommer fra Dansk Folkeparti om, at lige så snart Dansk Folkeparti ser, at tingene ikke lige går, som de havde forventet, og løses på lige den måde, som Dansk Folkeparti havde forventet, skal Dansk Folkeparti komme efter dem med centralisme, centralisme og atter centralisme; en mistillid i forhold til en meget

stor befolkningsgruppe, som hver dag gør en enorm indsats for at levere varen i forhold til dem, der har behov for det. Det synes jeg er stærkt bekymrende.

Så vil jeg stille spørgsmålet, om man ikke kan få en uddybning af, hvad det egentlig er, der generer Dansk Folkeparti så utrolig meget i forhold til at give folk i f.eks. præasylfasen en mulighed for at arbejde og lære dansk. Vi taler om folk, som måske, når de kommer til Danmark, er i en minus 10-situation psykisk, måske også fysisk. Hvis de fik en mulighed for at vise, at de kunne noget, bidrage til det danske samfund, kunne de måske komme i en plus 10-situation, hvis de får ja eller nej til at blive i Danmark. Bliver de sendt hjem, er der ikke sket større skade, end at de har lært noget dansk, måske kan de være med til at sætte noget i gang, som er til gavn også for dansk erhvervsliv. Får de ja, er det meget nemmere at få i gang og få integreret i det danske samfund. Hvad er problemet i dét?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg manglede før hr. Søren Søndergaards kommentar i forhold til arbejdsmarkedsreformen, hvor der jo for de unges vedkommende skal gives et tilbud.

Det vigtige for os er, at der rent faktisk bliver givet et tilbud til den unge, som kan få den unge ud af den ledighedssituation, den unge er i, enten et uddannelsestilbud eller et arbejdstilbud. I forhold til kontanthjælpsmodtagere, som er den anden gruppe, der har fået lagt loft på, har det været afgørende, at man havde en motivation til at få et arbejde, der altså var under 26.000-28.000 kr. om måneden, og hvis man skal ligge på det niveau for overhovedet at være motiveret økonomisk, kan man godt diskutere, om det altid kan betale sig at tage et arbejde, og det bør det selvfølgelig kunne.

Til hr. Ole Sohn, som spørger om reguleringen i forhold til indvandringen – og det er jo i virkeligheden også lidt til hr. Jann Sjørnsen: Vi har sagt klart og tydeligt, og det gør jeg også her i dag, at vi er tilhængere af, at vi ikke har eksklusivaftaler i Danmark, og det er vi, fordi vi mener, at det knægter den enkeltes frihed til fuldstændig frit at vælge, om man vil være medlem eller ikke være medlem af en bestemt organisation.

Kl. 20.05

Men det, vi ikke vil være med til, er selvfølgelig, at man konsekvent vil afregulere arbejdsmarkedets parters mulighed for at fastholde et